

Matteüs, 14, 22-33

Op een keer geeft Jezus een grote groep mensen te eten met slechts een paar broden. Ze houden zelfs nog over. Daarna stuurt Jezus zijn leerlingen in de boot en zegt dat ze alvast naar de overkant moeten varen. Hij zal de mensen naar huis sturen. Als alle mensen vertrokken zijn, gaat Jezus de berg op. Hij wil alleen zijn om te kunnen bidden. Het wordt avond en Hij is daar alleen. De leerlingen in de boot zijn al een flink eind van de kust. Maar ze hebben last van de golven. Ze hebben tegenwind. Tegen de ochtend loopt Jezus over het meer naar hen toe. Als de leerlingen Hem zo over het meer zien lopen, raken zij van streek. Ze denken dat ze een spook zien. Van angst gaan ze schreeuwen. Maar Jezus zegt meteen tegen hen: "Wees maar gerust, ik ben het.

Wees niet bang." "Heer" antwoordt Petrus, "als U het bent, zeg mij dan dat ik over het water naar U toe moet komen." Hierop zegt Jezus: "Kom!" Petrus stapt uit de boot en loopt over het water naar Jezus toe. Maar als hij merkt hoe hard de wind is, wordt hij bang. Hij begint te zinken en schreeuwt: "Heer, red mij!"

Meteen steekt Jezus zijn hand uit en grijpt hem vast. Hij zegt tegen Petrus: "Is je geloof nog zo klein? Waarom heb je getwijfeld?" Ze stappen in de boot en de wind gaat liggen. De leerlingen in de boot knielen voor Jezus neer en zeggen: "U bent echt de Zoon van God".

